

BENCE-JONES EIWIT.

Uit het geval van multipel myeloma met BENCE-JONES' albuminurie, beschreven door BLOCH in de *Folia haematologica*, Band 26, bldz. 119, en gerefereerd door KOOPMAN in het nummer van 16 Juli j.l., blijkt opnieuw, dat het soms zeer moeilijk of zelfs onmogelijk kan zijn de aanwezigheid van BENCE-JONES' eiwit in de urine door middel van de kookproef aan te toonen, zonder het chemisch milieu te wijzigen door verdunning der urine en toevoeging van azijnzuur.

Om nu uit te maken of BENCE-JONES' eiwit aanwezig is, wordt aanbevolen de bekende proef, waarbij men aan de urine druppelsgewijze 25 pCt. salpeterzuur toevoegt totdat, na schudden, het ontstane neerslag blijft bestaan, dat door verwarming oplost en door opvolgende afkoeling weer terug komt.

Gaarne zou ik langs dezen weg wijzen op een zeer eenvoudige proef, die door BRADSHAW is aangegeven en gemakkelijk tot het beoogde doel voert. nl. de gewone ringproef van HELLER, echter niet uitgevoerd op HNO_3 maar op 25 pCt. zoutzuur. Urine die het gewone bloedeiwit bevat geeft op HCl *alleen* een ring indien er veel eiwit in is of de zoutconcentratie hoog is. Indien men de urine 5 of 10 maal verdunt verdwijnt evenwel die ring.

BENCE—JONES' eiwit bevattende urine vertoont, ook na 10-malige verdunning, een positieve ringproef op zoutzuur.

Amsterdam, 27 Juli 1921.

A. KOOIJMAN.

NEOSALVARSAAN EN MALARIA.

I.

In zijn publicatie over neosalvarsaan en malaria 1) schrijft MARTENS, dat hem het neosalvarsaan bij een geval van malaria quartana voortreffelijke diensten bewees. Ik zou hem in overweging willen geven hier liever niet te spreken van malaria doch van een niet nader gediagnostiseerd ziektebeeld, aangezien het aanwezig zijn van malaria-infectie immers niet is kunnen worden vastgesteld. Zoo langzamerhand is het hier een goede gewoonte geworden de diagnose malaria niet te maken als geen parasieten zijn aangetoond. Slechts zoo kunnen wij komen uit het moeras: koude rillingen plus temperatuurverhoging is malaria. Waar in dit geval wel de poging gedaan is om de parasieten aan te toonen doch met negatieven uitslag zelfs in het dikke druppelpraeparaat, gaat het m. i. niet aan het etiket malaria, en dan nog wel quartana, op te plakken, vooral als dit geval moet worden benut om de geneeskracht van salvarsaan bij malaria te bewijzen, terwijl chinine heeft gefaald. Het is uiterst jammer dat dit niet nader is geobserveerd. Immers de febris intermittens quartana is, hier te lande althans, uiterst zeldzaam. Ik meen de malariakaart goed te kennen doch zag zelf slechts een tweetal gevallen van quartana en wel beide uit Alkemade afkomstig, terwijl mij bekend is dat dit jaar in de buurt van Alkmaar zeer enkele gevallen zich hebben voorgedaan. Natuurlijk zijn in deze gevallen de quartaanparasieten aangetoond. Het zou zeer gewenscht zijn met zekerheid de aanwezigheid van intermittens quartana vast te stellen daar deze vroeger in zeer beruchte endemiën in Nederland heeft geheerscht. De spraakmakende gemeente wist dat ook; immers indien iets erger is dan de derde-daagsche koorts moet het wel zeer naar zijn!

Het door MARTENS beschreven geval lijkt mij om verschillende redenen weinig bewijzend; 1. de parasieten werden niet gevonden; 2. allerlei andere mogelijkheden voor het ontstaan van een koortstype als bij quartana zijn aanwezig; 3. chinine hielp niet en salvarsaan wel. Ik ben nog al eens in de gelegenheid malaria-lidders te zien, die een salvarsaankuur doormaken voor hun lues en die trotsdien steeds aanvallen van hun malaria kregen; ik ben dus absoluut niet overtuigd van

1) *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* 30 Juli 1921, No. 5 bldz. 601.